

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.181/2013/6.szám

A Kúria a dr. Zakár András pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága (9024 Győr, Szent Imre u. 6.) alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Győri Munkaügyi Bíróságon 4.M.652/2011. szám alatt indított és a Győri Munkaügyi Bíróság 2012. december 4-én kelt 4.M.652/2011/32. számú ítéletével befejezett perében - amely perbe a főosztályvezető jogtanácsos által képviselt alperesi beavatkozó beavatkozott - a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelme folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Győri Munkaügyi Bíróság 4.M.652/2011/32. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen az alperesnek 15 nap alatt 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban teljes mértékben pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének díját és a felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága 10-04234/2011/0009. számú határozatával az igénylő rokkantsági nyugdíj megállapítása iránti kérelmét elutasította azzal, hogy az alperesi beavatkozó (NRSZH) első fokon eljáró szakértői bizottságának

szakvéleményén alapuló szakhatósági állásfoglalás szerint az igénylő össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke 34 %, vagyis nem éri el a törvényben meghatározott mértéket és így a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 36/A. § (1) bekezdésében és 36/E. § (1) bekezdésében írt törvényben meghatározott feltételek nem teljesültek.

Az igénylő fellebbezése folytán eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta és a fellebbezését elutasította azon ténymegállapítás módosítása mellett, hogy az igénylőnek a másodfokon eljáró szakértői bizottság szakhatósági állásfoglalása szerint 40%-os össz-szervezeti egészségkárosodása van, ami változatlanul nem jogosít a rokkantsági ellátásra.

Az igénylő a határozatot keresettel támadta meg a munkaügyi bíróság előtt és annak hatályon kívül helyezését kérte, vitatva annak az egészségkárosodása mértékét megállapító rendelkezését, állítva azt, hogy eléri a törvényben meghatározott százalékos értéket és így a rokkantsági ellátásra való jogosultsága megállapítható.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték.

A Győri Munkaügyi Bíróság 4.M.652/2011/32. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában idézte a Tny. 36/A. §-ában és a Pp. 182. § (3) bekezdésében, valamint a Pp. 339/A. §-ában írt rendelkezéseket, részletesen kitért dr. L. Gy. I. igazságügyi orvosszakértő és dr. K. G. igazságügyi orvosszakértő véleményében foglaltakra, valamint az NRSZH bizottságainak szakvéleményeiben foglalt egyes betegségek százalékos mértékére. A szakértők személyes meghallgatása során figyelemmel volt azok által előadottakra, a szakértői megállapításokra és mindezekből azt a ténybeli következtetést vonta le, hogy dr. K. G. igazságügyi orvosszakértő véleménye - amely végkövetkeztetését illetően egyezett az NRSZH mindkét fokú szakhatósági állásfoglalásában írtakkal - aggálytalan, ezért azt ítélete alapjául elfogadta. A felperes keresetét elutasította, mert össz-szervezeti egészségkárosodása nem éri el a törvény által megkövetelt 50%-os mértéket.

A határozat ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel törvénysértésre hivatkozva és az ítélet hatályon kívül helyezését, keresete szerinti döntés hozatalát kérte. Hivatkozott a Pp. 182. § (3) bekezdésében írtakra és arra, hogy a perben először kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleménye nem volt sem hiányos, sem homályos és nem állott ellentétben a biztosított által állított tényekkel sem és helyességéhez így nem fér kétség. Ugyanakkor a perben másodikként készítettett szakvélemény nem teljes körűen értékelte a felperes egészségkárosodását, az hiányos, pontatlan és

ez kihatott az egészségkárosodás százalékos mértékének meghatározásához is. Dr. L. Gy. I. által készített szakértői vélemény figyelembevételével kérte a felperes az érdemi döntés meghozatalát. Hivatkozott a Tny. 36/A. §-ának és a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének hatályban tartását kérte azon indokkal, hogy a jogerős ítélet érdemben helyes, annak hatályon kívül helyezése és új eljárás elrendelése és kereset szerinti döntés hozatala nem indokolt. A jogerős ítélet nem sérti a felperes által hivatkozott jogszabályokat, kiemelte dr. K. G. igazságügyi orvosszakértőnek a perben tett nyilatkozatait, amelyeket a felperesi kérdésekre, észrevételekre tett.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 339/A. §-a alapján a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A per adatai szerint dr. K. G. igazságügyi orvosszakértő értékelte a szakvéleményében a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását, a betegségek felsorolásánál és a betegségek részletes leírásánál is. Peradat, hogy az igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye az össz-szervezeti egészségkárosodás vizsgálatának végkövetkeztetését illetően egybehangzó az NRSZH mindkét fokú orvosi bizottság szakvéleményeivel, vagyis hogy a felperes nem rokkant.

Mindezekre figyelemmel a munkaügyi bíróság az ítélete meghozatalakor nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat és a végkövetkeztetést illetően egybehangzó, különböző testülettől származó orvosszakértői véleményeknek megfelelően állapította meg a tényállást és azt, hogy az alperesi határozat nem jogszabálysértő.

Indokát adta a bíróság annak is, hogy miért dr. K. G. és miért nem dr. L. Gy. I. igazságügyi szakértő szakvéleményében foglaltakat fogadta el döntése meghozatala alapjául.

A Kúria ítélezési gyakorlata töretlen abban, hogy ha a felülvizsgálati kérelem azt sérelmezi, hogy a bíróság a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg a tényállást, a jogerős ítélet érintésének csak akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetve a bíróság a bizonyítékokat nem a maguk összességében

értékelte és ezért a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, illetve lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A munkaügyi bíróság azonban eljárása során ezt a szabályt nem sértette meg, döntése érdemben helytálló, amelyet kellően meg is indokolt.

A munkaügyi bíróság ítélete meghozatala során nem sértette a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat és a túlnyomórészt egybehangzó NRSZH és igazságügyi orvosszakértői véleményeknek megfelelően döntött. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének az alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján köteles a pernyertes alperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni, míg a pártfogó ügyvédi díjat a magyar állam viseli a 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-a alapján.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-ára figyelemmel a magyar állam viseli.

, 2014. március 5.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné
dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő